

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW
CZŁOWIEKA
(NR 134)**

■ **KOMISJI USTAWODAWCZEJ
(NR 51)**

z dnia 25 lutego 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 134) Komisji Ustawodawczej (nr 51)

25 lutego 2026 r.

Komisje: Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Ustawodawcza, obradujące pod przewodnictwem posła **Pawła Śliza (Polska2050)**, przewodniczącego Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zrealizowały następujący porządek dzienny:

– zapoznanie się z informacją o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w 2024 roku (druk nr 2036).

W posiedzeniu udział wzięli: **Bartłomiej Sochański** wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Szymon Dziadula** i **Daniel Kędzierski** – z sekretariatu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w Biurze Komisji Sejmowych; **Marcin Wójcik** – z sekretariatu Komisji Ustawodawczej w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji.

Przewodniczący poseł **Paweł Śliz (Polska2050)**:

Dzień dobry państwu. Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Ustawodawczej.

Witam państwa posłów, witam wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, pana sędziego Bartłomieja Sochańskiego. Witam szefa gabinetu prezesa Trybunału Konstytucyjnego, pana Kamila Niedbałę, i kierownika sekretariatu Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego, pana Bartosza Skwarę.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Porządek dzienny wspólnego posiedzenia Komisji obejmuje zapoznanie się z informacją o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w roku 2024 (druk nr 2036).

Udzielam głosu panu Bartłomiejowi Sochańskiemu, wiceprezesowi Trybunału Konstytucyjnego, w celu przedstawienia informacji za rok 2024.

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego **Bartłomiej Sochański**:

Dzień dobry państwu. Bardzo dziękuję panu przewodniczącemu za udzielenie mi głosu. Bardzo dziękuję za zaproszenie na dzisiejsze posiedzenie Komisji.

Według art. 13 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym trybunał przedstawia corocznie taką informację o swojej działalności, o istotnych problemach dotyczących działalności i orzecznictwa trybunału. Taką też informację w formie osobnego wydawnictwa przekazaliśmy paniom i panom posłom, również paniom i panom senatorom, a także wymienionym w cytowanym przeze mnie akcie instytucjom życia publicznego.

Panie przewodniczący, ile mam czasu? Bo wiem, że dzisiaj jest bardzo napięty dzień.

Przewodniczący poseł **Paweł Śliz (Polska2050)**:

Bardzo napięty. 10 minut?

Wiceprezes TK **Bartłomiej Sochański**:

Ja się postaram.

Przewodniczący poseł **Paweł Śliz (Polska2050)**:

Dziękuję bardzo.

Wiceprezes TK **Bartłomiej Sochański**:

W roku 2024 Trybunał Konstytucyjny pracował w następującym składzie sędziów: pan sędzia Zbigniew Jędrzejewski, pan sędzia Mariusz Muszyński, pani sędzia Krystyna Pawłowicz, pan sędzia Stanisław Piotrowicz, pan sędzia Justyn Piskorski, pan sędzia Piotr Pszczółkowski, pani

sędzia Julia Przyłębska, moja skromna osoba – Bartłomiej Sochański, pan sędzia Jakub Stelina, pan sędzia Wojciech Sych, pan sędzia Bogdan Świączkowski, pan sędzia Michał Warciński, pan sędzia Rafał Wojciechowski, pan sędzia Jarosław Wyrembak i pan sędzia Andrzej Zielonacki. 3 grudnia 2024 roku kadencję zakończyli sędziowie Piotr Pszczółkowski oraz Mariusz Muszyński, a 9 grudnia – sędzia Julia Przyłębska.

I tu pojawia się pierwszy istotny problem w działalności Trybunału Konstytucyjnego, że na te wakaty, które powstały po zakończeniu kadencji sędziowskich, do dnia dzisiejszego nie zostali powołani sędziowie Trybunału Konstytucyjnego. Kryzys ten pogłębia się w roku 2025, dlatego że powstały trzy kolejne wakaty i również do dnia dzisiejszego skład Trybunału Konstytucyjnego nie został uzupełniony. Przypomnę tylko państwu, że zgodnie z art. 194 Konstytucji sędziowie są wybierani na indywidualną dziesięcioletnią kadencję przez Sejm.

Jeżeli chodzi o liczby naszego orzecznictwa, to w roku 2024 do Trybunału Konstytucyjnego wpłynęło 59 spraw niepodlegających wstępnej kontroli, 93 sprawy podlegające wstępnej kontroli – razem 152 sprawy. Jeżeli chodzi o orzeczenia wydane w 2024 r., to wydaliśmy 25 wyroków i 93 postanowienia. Jeżeli chodzi o sprawy w kontroli wstępnej – 249.

Z wybranych wyroków, które dotyczyły praw i wolności obywatelskich, chciałbym państwu o kilku wyrokach powiedzieć. W wyroku z 27 lutego 2024 r. trybunał orzekł, że § 2 pkt 1 w związku z § 4 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata w zakresie, w jakim określa opłaty w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości, jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji. Zwracam uwagę, że dochodziło o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją rozporządzenia ministra sprawiedliwości, ale nie ministra Bodnara ani ministra Żurka, tylko pana ministra Ziobry.

W wyroku z 8 maja 2024 r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że Kodeks postępowania cywilnego w zakresie, w jakim uniemożliwia zaskarżenie postanowienia oddalającego wnioszek o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji w związku z innymi przepisami konstytucyjnymi.

Wszystkie wyroki, które w tej chwili cytuję i które będę jeszcze cytował, wpisują się w dotychczasową linię orzecznictwa. Tak że ci państwo, którzy chcieliby znaleźć jakieś wyjątkowe wyroki w zakresie praw i wolności obywatelskich, mogą się czuć rozczarowani, bo te, które będę tutaj cytował, to właściwie jest kontynuacja linii dotychczasowych.

Ciekawy wyrok z 4 czerwca 2024 r., w którym Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim dotyczy osób, które złożyły wniosek o przyznanie świadczeń przed 6 czerwca 2012 r., jest niezgodny z artykułem 67 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej. Tu chodzi o obliczanie podstawy wyliczania emerytury, która zgodnie z uchylonym przepisem była pomniejszana o sumę pobranych wcześniej emerytur.

Również interesujący wyrok z 23 lipca 2024 r., w którym trybunał uznał niektóre przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa – ale nie ustawy jeszcze z 1997 r., tylko poprawki do tej ustawy – w zakresie, w jakim tworzą wobec doradców podatkowych objętych tajemnicą zawodową obowiązek przekazywania informacji o schemacie podatkowym, za niezgodne z art. 2 w związku z art. 17 ust. 1 oraz z art. 49 i art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Mówiąc kolokwialnie, Trybunał Konstytucyjny uchylił te przepisy, które zobowiązywały doradców podatkowych do donoszenia na własnych klientów w przypadkach wymienionych w ustawie a dotyczących różnego rodzaju koncepcji podatkowych.

Również wart zacytowania w mojej ocenie jest wyrok z 17 października 2024 r. Trybunał Konstytucyjny uznał, że niektóre przepisy ustawy – ja celowo ich nie cytuję, bo niekiedy jest ich więcej, więc żeby nie zarzucać państwa niepotrzebnymi numerami, wyjaśnię, o co chodzi... Prawo energetyczne w takim zakresie, w jakim przepisy te uniemożliwiają sądowi powszechnemu miarkowanie kary pieniężnej za złożenie po terminie sprawozdania, jest niezgodne z art. 2, 10 i 175 Konstytucji.

Wyrok z 23 października dotyczący art. 459 § 2 ustawy Kodeks postępowania karnego w zakresie, w jakim nie przewiduje zażalenia na postanowienie prokuratora wydane na podstawie art. 168b tej ustawy, jest niezgodny z kilkoma artykułami konstytucji. Tu chodzi o taką sytuację, kiedy prokurator wydaje postanowienie w przedmiocie wykorzystania materiałów z kontroli

operacyjnej w postępowaniu o inne przestępstwo niż to, w którym była zarządzona kontrola. I na takie postanowienie według zaskarżonego przepisu zażalenie nie przysługiwało. Trybunał stwierdził, że powinno zgodnie z zasadą dwuinstancyjności w postępowaniu takie zażalenie przysługiwać.

Są na sali adwokaci, to powiem tylko, że też ciekawy wyrok z 5 listopada 2024 r., który mówi o tym, że art. 29 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze w związku z artykułami Kodeksu postępowania karnego w zakresie, w jakim pomija przyznanie obrońcy z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z tytułu wykonanych czynności procesowych przed zakończeniem postępowania w danej instancji, są niezgodne z art. 64 ust. 2 w związku z art. 24 i 32 konstytucji. Tu chodzi o to, żeby adwokaci wyznaczeni do obrony z urzędu mogli otrzymać wynagrodzenie dopiero po zakończeniu postępowania w danej instancji, co w praktyce w świetle kilkuletnich, a czasami nawet dziesięcioletnich procesów powodowało, że musieli oni, również mówiąc kolokwialnie, kredytować postępowanie karne z własnych pieniędzy.

Wyrok z 21 listopada 2024 r. dotyczący podatku dochodowego w zakresie, w jakim przepisy zaskarżone pozbawiają możliwości uznania za koszty uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, trybunał uznał za niezgodny z konstytucją, a to z zasadą ochrony interesów w toku wywodzoną z art. 2 konstytucji. Zasada ta, jak państwo zapewne świetnie wiedzą, mówi o tym, że podatnik powinien wiedzieć zawczasu, na początku roku podatkowego, jakie będą obowiązywać go w roku podatkowym zasady odliczania, amortyzacji od kosztów, czy zaliczania amortyzacji w koszty uzyskania dochodów.

I na tym, z uwagi na upływający czas i zapewne uwagę państwa, która jest skupiona na innych ważnych zagadnieniach, zakończę ten referat dotyczący wyroków. Wszystkie wyroki, wszystkie sentencje są opublikowane w tej informacji.

Jeżeli chodzi o działalność orzeczniczą, to głównym problemem, który tutaj stoi przed Trybunałem Konstytucyjnym, jest fakt, że orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego nie są publikowane. 22 orzeczenia nie zostały opublikowane. Te orzeczenia, które państwu przed chwilą wymieniłem, nie zostały opublikowane. Trybunał publikuje je na stronach Trybunału Konstytucyjnego. Celowo o tych orzeczeniach powiedziałem, żeby mniej więcej państwo wiedzieli, jakie orzeczenia nie są publikowane. To pierwszy problem.

Drugi to taki, że przedstawiciele uczestników postępowania – Sejmu oraz prokuratora generalnego – nie stawiają się na posiedzeniach, na rozprawach przed Trybunałem Konstytucyjnym. To oczywiście nie jest przeszkoda w procedowaniu przez trybunał, bo trybunał sobie da radę bez uczestników, ale jest niewątpliwie uchybieniem dotyczącym procedowania nad prawem. Trybunał jest sądem prawa i dla ochrony praw obywatelskich byłoby dobrze, gdyby znane były stanowiska wszystkich uczestników postępowania dla wydania sprawiedliwych rozstrzygnięć.

Panie przewodniczący, bardzo dziękuję za poświęcony mi czas, a państwu dziękuję za uwagę i cierpliwość.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję serdecznie. Otwieram w tym momencie dyskusję. Czy ktoś z pań i panów posłów chciał zabrać głos?

Dobrze, zamykam listę. W takim razie dwóch posłów po dwie minuty.

Bardzo proszę, pan poseł.

Poseł Michał Wójcik (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Ja mam pytanie do pana prezesa – chodzi mi właśnie o tę praktykę, jak to wygląda. Bo w kontekście art. 190 Konstytucji chodzi mi o orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. One powinny być natychmiast opublikowane. Nie są publikowane. Część z nich, rozumiem, nie jest opublikowana. Jak to dalej wygląda w praktyce? Chodzi mi o kontekst praw obywatelskich. Bo pan prezes powiedział o bardzo ważnych rzeczach. To dotyka praw obywatelskich, praw człowieka, ważnych spraw samorządu zawodowego, w ogóle obywateli. Jak to jest w praktyce? Jest to stosowane, czy nie? Bo jest chyba orzeczenie TK, które mówi o tym – i to zresztą wydane było wiele lat temu – że obowiązują orzeczenia od momentu ogłoszenia, o ile wiem. Chodzi mi o ten język praktyki.

I drugie, przy okazji, skoro jest pan prezes – chciałem zapytać, czy to jest prawda, że państwo nie dostajecie uposażenia, że nie dostawaliście przez wiele miesięcy, ponieważ został zablokowany budżet w tym zakresie dla Trybunału Konstytucyjnego? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo. Pan Poseł Kaleta... Ale jeszcze nie, spokojnie. Zgłasza się jeszcze ktoś z państwa? Powiedziałem – jedna osoba z tej strony... Nie, bo zamknąłem listę. Jedna osoba z każdej strony. Jest mało czasu.

Dobra... Nie, tylko pan poseł Kaleta i kończymy.

Poseł Paweł Jabłoński (PiS):

Jak cię będą chcieli odwołać z przewodniczącego, będę cię mimo wszystko bronił.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Bardzo...

Poseł Maciej Tomczykiewicz (KO):

Czy już mogę?

Poseł Patryk Jaskulski (KO):

Jaka ta polityka przewrotna...

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Ale nikt nie zadzwonił i nie pogratulował. Przykro mi, przykro mi...

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Maciej Tomczykiewicz (KO):

Dziękuję bardzo. Chciałbym się dowiedzieć o temat, który się pojawia przez lata. W momencie, w którym Trybunał Konstytucyjny przestał pełnić funkcję Trybunału Konstytucyjnego, stracił swoją legitymację, niezależność, gwałtownie zaczęła spadać ilość orzeczeń tego TK. I zdaje się, że to się nie odbyło. Bo rozumiem, że w jakimś tam okresie przejściowym zamieszania faktycznie tych orzeczeń może być punktowo mniej, natomiast zdaje się, że tych orzeczeń mamy znacznie mniej niż przed zniszczeniem niezależności Trybunału Konstytucyjnego.

Chciałbym się dowiedzieć, ile dokładnie orzeczeń wydano w 2024 r. i skąd wynika ta sytuacja, że dalej ta ilość orzeczeń nie wróciła do stanu poprzedniego. Bo tu pada bardzo dużo słów o tym, jak dla obywateli działa TK, jakie to ważne, że prawa obywatelskie, prawa człowieka... Natomiast na koniec wydaje się, że TK nie jest zbyt zainteresowany intensywną pracą, a faktycznie zabiera się za pracę – to w dużym cudzysłowie – kiedy przychodzi polityczny wniosek od kolegów z Prawa i Sprawiedliwości, który trzeba rozpatrzyć na ich korzyść. Wtedy faktycznie osoby zasiadające w tym, co zostało z Trybunału Konstytucyjnego, nagle się aktywizują i bardzo szybko zaczynają działać. W ogóle mnie już nie dziwi, że jak idzie wniosek, to już wiemy, jakie będzie orzeczenie w tej sprawie. To nic nowego, do tego wszyscy zdążyliśmy się niestety przez lata przyzwyczaić. Tak że co z tą pracą TK – tego, co z niego zostało? Czemu ona się wciąż nie podniosła? Czemu wciąż pierwszeństwo mają sprawy polityczne z wniosku kolegów z Prawa i Sprawiedliwości, a nie te sprawy, które faktycznie są istotnymi sprawami obywateli?

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo. Pan Poseł Kaleta.

Poseł Sebastian Kaleta (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, panie prezesie, Wysoki Sejmie, Wysoka Komisjo, mam pytanie dotyczące odpowiedzialności za aktualny stan niekonstytucyjny – w rozumieniu takim, że orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego nie są należycie publikowane. Rodzi to skutki również dla obywateli, którzy mogą być zainteresowani pełnym wdrożeniem orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Jak to się przekłada na odpowiedzialność Skarbu Państwa potencjalnie w przyszłości za roszczenia wynikające z faktu, że te orzeczenia nie są publikowane tak, jak przewidują to wprost przepisy proceduralne? Są publikowane w alternatywny sposób, który oddaje, można powiedzieć, potrzeby konstytucyjne naszego państwa...

I moje drugie pytanie jest takie, czy poza odpowiedzialnością Skarbu Państwa jest pan sędzia w stanie wskazać potencjalną odpowiedzialność karną osób, które w ten sposób torpedują wykonywanie kompetencji przez Trybunał Konstytucyjny? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo. Panie prezesie, bardzo proszę odpowiedzieć na pytania. 5 minut maksymalnie. Bardzo bym prosił.

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego Bartłomiej Sochański:

Dobrze. Postaram się w sposób bardzo skondensowany. Otóż jeżeli chodzi o pytanie pana posła Wąsika... Wójcika, przepraszam bardzo...

Posel Tomasz Zimoch (niez.):

Tak się pomylić...

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego Bartłomiej Sochański:

Proszę o wybaczenie. Rzeczywiście, dzięki państwa decyzji w ustawie budżetowej z grudnia 2024 Trybunał był pozbawiony istotnej części budżetu i wynagrodzenia nie były wypłacane – ale w roku 2025. Ja nie będę się w tej sprawie wypowiadał, bo moje sprawozdanie dotyczy roku 2024. W części sędziowie wynagrodzenie otrzymali, w dużej części jednak nie. Jeżeli chodzi o... Mimo tego praca Trybunału Konstytucyjnego trwała nieprzerwanie i wszyscy sędziowie swoje obowiązki wypełniali.

Wyroków wydajemy, tak jak powiedziałem we wstępie do niniejszego sprawozdania, coraz więcej. Dwa razy więcej w 2024 niż w 2023 i dwa razy więcej w 2025 niż w 2024. W 2024 było to 25 wyroków, 118 postanowień umarzających postępowanie – to są orzeczenia kończące postępowanie w sprawie. 259 postanowień dotyczących wstępnej kontroli skarg konstytucyjnych.

Nie będę się wypowiadał, czy dużo, czy mało. Mógłbym przewrotnie zapytać pana posła Tomczykiewicza, czy chciałby, żeby TK więcej wydawał orzeczeń, czy chciałby, żeby wydawał mniej. Wydaje się, że wydajemy tyle, ile wpływa spraw, tyle, ile spraw dojrzało do załatwienia, tyle wyroków, w ilu sprawach sędziowie stanowiący składy orzekające doszli do gotowości wydania orzeczenia. Trybunał Konstytucyjny jest sądem, nie jest zakładem produkcyjnym pracującym na ilość wydanych orzeczeń.

Co się tyczy art. 190 ust. 2 Konstytucji, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego podlegają niezwłocznemu ogłoszeniu w organie urzędowym. I to jest reguła konstytucyjna. Ja nie chcę się wypowiadać w sprawie osobistej odpowiedzialności osób, które mogłyby ponosić odpowiedzialność za niepublikowanie orzeczeń Trybunału. Ja nie jestem od tego. Jestem wieloletnim adwokatem i wiem, że ferowanie jakichkolwiek ocen dotyczących indywidualnych odpowiedzialności, zwłaszcza odpowiedzialności dyscyplinarnej czy karnej, jest bardzo ryzykowne. Publikacja spoczywa na władzy wykonawczej, czyli na rządzie Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście na panu prezesie Rady Ministrów. Jeżeli chodzi o odpowiedzialność za brak publikacji, to chciałbym też przewrotnie trochę zwrócić państwu uwagę na orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, niedawne, które obciążyło Rzeczpospolitą Polską odpowiedzialnością za brak publikacji orzeczenia – ale tego aborcyjnego trybunalskiego. Można się zatem spodziewać, że skoro Trybunał w Strasburgu z braku publikacji wywodzi prawo do odszkodowania dla obywatela, to w innych podobnych sprawach tego poglądu nie zmieni. Jeżeli chodzi o orzeczenia, które są niepublikowane, ja nie mam takich bardzo szczegółowych danych, ale wiadomo mi, że wiele sądów stosuje te orzeczenia, jakby uzyskując o nich wiedzę ze stron trybunału.

I jeszcze co pana posła Wójcika, którego jeszcze raz bardzo przepraszam za... Mam takiego kolegę...

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję serdecznie.

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego Bartłomiej Sochański:

Jeszcze chciałem powiedzieć – dosłownie zdanie kończące – że według utrwalonego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, wraz z orzeczeniem trybunału ogłoszonego na sali sądowej, upada domniemanie konstytucyjności ustawy. Są dyskusje dotyczące tego, czy brak publikacji rzeczywiście powoduje formalną derogację przepisów z systemu prawa. I ja te wszystkie wypowiedzi rozumiem. To jest problem konstytucyjny. Prawo powinno być publikowane w odpowiedniej formie. I skoro te orzeczenia publikowane nie są, to można utrzymywać taką teorię, że rzeczywiście one nie prowadzą do formalnej derogacji, ale domniemanie konstytucyjności z chwilą, kiedy trybunał wyrok ogłasza, zostaje obalone. Przepraszam, jeżeli wszystkim nie odpowiedziałem.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję serdecznie. Zamykam dyskusję. Przypominam, że w niniejszej sprawie nie przeprowadza się głosowania. Stwierdzam, że Komisje Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz

Ustawodawcza zapoznały się z informacją o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w 2024 r.

Pozostaje nam dokonanie wyboru sprawozdawcy Komisji. Proponuję pana posła Jaskulskiego. Dziękuję bardzo, panie pośle.

Bardzo dziękuję, panie prezesie. Dziękuję panom za przybycie. Dziękuję państwu również za przybycie na dzisiejsze posiedzenie Komisji.

Zamykam wspólne posiedzenie Komisji.